

Τα 7 σημάδια που δείχνουν ότι είστε καταπιεστική μαμά

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

[31499-katapiesh-590](#)

Με το που γινόμαστε γονείς, έχουμε τρία άγχη: την ασφάλεια, την υγεία και την ευτυχία των παιδιών μας. Κάπου στην πορεία, όμως, μπορεί να... χάσουμε τον δρόμο μας. Δεν εννοούμε ότι σταματάμε να νοιαζόμαστε για το σπλάχνο μας, αλλά ίσως ότι αρχίζουμε να παρα-νοιαζόμαστε, σε σημείο που να καταλήγουμε να γινόμαστε υπερπροστατευτικές αλλά και καταπιεστικές απέναντί τους. Ενώ είναι αυτονόητο ότι πρέπει να βάζουμε όρια στη συμπεριφορά τους, πρέπει ταυτόχρονα να τους δίνουμε και κάποιες μικρές «ελευθερίες» ανάλογα με την ηλικία τους. Δείτε ποια είναι τα επτά σημάδια που φανερώνουν ότι είστε καταπιεστική μαμά.

1. Τα πάντα με πρόγραμμα... δευτερολέπτων

Ειδικοί επί ειδικών επισημαίνουν πόσο σημαντική και ευεργετική είναι η τήρηση ενός προγράμματος στην καθημερινότητα των παιδιών. Κι αυτό, μια καταπιεστική μαμά το τηρεί κατά γράμμα. Όμως, κάποιες φορές, η αθέτηση του προγράμματος σχεδόν επιβάλλεται. Μικρό το κακό αν ένα βράδυ το παιδί κοιμηθεί λίγο πιο αργά.

2. Τρέχει αμέσως μόλις το παιδί αντιμετωπίσει -έστω και ένα μικρό- πρόβλημα

Το κάνετε με τις καλύτερες προθέσεις και με την αγνότερη αγάπη, ακόμα και αν εκείνο δεν σας το ζητήσει! Το να τρέχετε να «σώσετε» το παιδί από καταστάσεις που μπορεί να αντιμετωπίσει μόνο του και να τις αναλαμβάνετε εξ ολοκλήρου εσείς δεν είναι η σωστή πρακτική. **Αυτομάτως, του στερείτε όλη την δύναμη - όση κι αν είναι αυτή- να προσπαθήσει για να τα καταφέρει μόνο του.** Κι αυτή είναι μια απ' τις χειρότερες -έστω κι έμμεση- μορφές καταπίεσης που μπορεί να «πλάσουν» έναν άβουλο ενήλικα.

3. «Γιατί πήρες 9 και όχι 10 στο διαγώνισμα;»

Για μια καταπιεστική μαμά, η επιτυχία του παιδιού είναι η νούμερο ένα

προτεραιότητά της. Οι άριστοι βαθμοί στο σχολείο και οι «τέλειες» επιδόσεις στις υπόλοιπες εξωσχολικές δραστηριότητες με τις οποίες ασχολείται είναι νόμος. Όμως, **τα παιδιά δεν είναι ρομπότ!** Κι εκείνα κουράζονται, κι εκείνα μισούν τα Μαθηματικά, και δεν θέλουν να μάθουν Ιστορία. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα τους δώσουμε το ελεύθερο να κάνουν ό,τι θέλουν, αλλά **να τα βοηθήσουμε να καταλάβουν ότι το σημαντικότερο είναι η προσπάθεια και όχι η τελειότητα ή η αριστεία.**

4. Το «μην» και το «δεν» είναι η δεύτερη φύση της

Πάντα τα παιδιά θα ζητούν όλο και περισσότερες ελευθερίες, που ενδεχομένως δεν μπορούν να διαχειριστούν. Είναι αυτονόητο ότι δεν πρέπει να λέμε «ναι» σε όλα και να υποχωρούμε σε κάθε απαίτησή τους αλλά πάντα ο διάλογος και κάποιες φορές- ο συμβιβασμός είναι η χρυσή τομή. Ακόμα και αν θέλετε να πείτε «όχι» στο παιδί, **πρέπει πάντα να του εξηγείτε το γιατί με απλό τρόπο**, αποφεύγοντας το γνωστό «Δεν θα το κάνεις γιατί το λέω εγώ. Εσύ δεν ξέρεις τίποτα!».

5. Οι φίλοι του παιδιού δεν είναι ποτέ «αρκετοί»

Μια καταπιεστική μαμά θα περάσει από... «Ιερά Εξέταση» τους φίλους του παιδιού της και θα κάνει τα πάντα για να μάθει «από πού κρατάει η σκούφια τους» και τι άνθρωποι είναι οι γονείς τους. Φυσικά, αν δεν τους εγκρίνει, η παρέα μαζί τους είναι απαγορευμένη.

Εννοείται ότι κάθε μαμά πρέπει να έχει λόγο στις φιλίες του παιδιού της, όμως πρέπει να καταλάβει ότι κανένας φίλος του παιδιού δεν θα είναι τέλειος, όπως ούτε και το παιδί της!

6. Μιλιά συνέχεια για το παιδί της

Τα παιδιά μας μονοπωλούν αρκετές συζητήσεις μας, ειδικά αν είμαστε μέρος μιας... μαμαδο-παρέας. Ωστόσο, η καταπιεστική μητέρα θα ξεχωρίσει γιατί δεν πρόκειται να βρει **κανένα άλλο θέμα αρκετά ενδιαφέρον πέρα από τη συζήτηση που αφορά το παιδί της.**

7. Αλλά και αντί για εκείνο!

Μια καταπιεστική μαμά, είτε από υπερ-προστατευτισμό είτε από ανασφάλεια, πολλές φορές δεν αφήνει το παιδί να... μιλήσει. Συνηθίζει να απαντά αντί για αυτό και να του αφαιρεί τον λόγο, ενδεχομένως γιατί έτσι θεωρεί ότι το προστατεύει. Όμως, μ' αυτό τον τρόπο, **δεν του δίνει την ευκαιρία να συναναστραφεί κόσμο, κάτι που είναι πολύ σημαντικό όσο το παιδί είναι ακόμα μικρό**

, και ν' αναπτύξει τις κοινωνικές του δεξιότητες.

Μια καταπιεστική μαμά όλα αυτά τα κάνει από αγάπη και τρυφερότητα, όμως έτσι στερεί στο παιδί κάτι πολύ βασικό: την ευτυχία και την παιδικότητά του! Όσο και αν είναι δύσκολο να δεχτούμε ότι τα παιδιά μας μεγαλώνουν και ότι σιγά-σιγά θ' αρχίσουν ν' αποκτούν όλο και περισσότερες ελευθερίες, πρέπει απλώς να το δεχτούμε. Εξάλλου, αυτό ισχύει για όλες τις μαμάδες. Απλώς, κάποιες καταφέρνουν να το κρύψουν καλύτερα...

από Μαρία Κωνσταντοπούλου

Πηγή: mama365.gr